

Městský soud v Praze

Slezská 2000/9

120 00 Praha 2-Vinohrady

V Brně dne 9. 9. 2020

Spisová značka: 9 A 91/2020

Žalobkyně: **XXXX**

Právní zástupce: Mgr. **David Zahumenský**, advokát se sídlem AK třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

Odpůrce: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

Změna č. 2 ve věci původního návrhu na zrušení:

1

Opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 19. srpna 2020, č. j.: MZDR 15757/2020-28/MIN/KAN

Elektronicky

Přílohy:

- *Nově napadané opatření obecné povahy*
- *Článek advokáta a pedagoga, odborníka na správní právo, Petra Kolmana – Rouška nasazená právnímu státu (MF Dnes dne 9. 9. 2020)*
- *Metodický nástroj ministerstva zdravotnictví*

I.

[1] Žalobkyně dne 20. 8. 2020 podala žalobu, kterou napadla Opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 19. srpna 2020, č. j.: MZDR 15757/2020-28/MIN/KAN. Tu následně změnila tak, že napadá opatření Č. j.: MZDR 15757/2020-31/MIN/KAN.

[2] Opatřením ze dne 9. září 2020, Č. j.: MZDR 15757/2020-33/MIN/KAN, došlo s účinností od 10. 9. 2020 ke zrušení opatření ze dne 24. srpna 2020, č. j. MZDR 15757/2020-31/MIN/KAN. Proto žalobkyně navrhuje změnu žaloby tak, že je nově napadáno toto opatření ze dne 9. 9. 2020, které také nyní přikládá.

[3] Opatřením ze dne 9. 9. 2020 došlo k úpravě rozsahu povinnosti zahaleného obličeje. Fakticky je zpřísněn zákaz svobodného pohybu bez zahaleného obličeje na dalších místech.

[4] Je v zájmu práva na přístup k soudní ochraně žalobkyně, aby soud připustil změnu žaloby – **k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. června 2020, ve věci sp. zn. 6 As 88/2020, kde NSS judikoval:**

„Stěžovatelé navrhli změnu návrhu krátce po zahájení řízení a v řízení se do té doby nestalo nic, co by městskému soudu bránilo vést řízení o změně návrhu. Nelze ovšem akceptovat úvahu soudu, podle níž jediným výsledkem řízení před městským soudem bylo odmítnutí návrhu, a to bránilo připuštění změny návrhu. Je-li odmítnutí návrhu důsledkem mj. nepřipuštění změny návrhu, nemůže být současně jeho příčinou. Nehledě na to, že právě tomuto výsledku navrhovatelé svým požadavkem na změnu návrhu čelili. [56] Závěr městského soudu, že původním návrhem stěžovatelé napadli pouze první mimořádné opatření a tím jednoznačně a nezměnitelně vymezili předmět řízení, pak nereflktuje skutečnost, že v době podání původního návrhu stěžovatelé jiné mimořádné opatření napadnout ani nemohli, protože ještě neexistovalo.

Obstát nemůže ani doporučení městského soudu, podle něhož mohli stěžovatelé proti druhému mimořádnému opatření podat samostatný návrh na jeho zrušení. V situaci, kdy byla v době vyhlášeného nouzového stavu mimořádná opatření v poměrně krátkých intervalech rušena a nahrazována novými, by nemuselo být možné dosáhnout meritorního přezkumu žádného takového opatření, protože každé by bylo zrušeno a nahrazeno novým dříve, než by o něm soud stihl rozhodnout. Zohlednit je třeba i vliv případného podání nového návrhu na délku řízení. Stěžovatelé dne 26. 3. 2020 řádně zahájili řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Pokud by soud změnu návrhu připustil, lze očekávat, že by rozhodl ve věci dříve, než v případě pozdějšího podání nového návrhu, protože podle § 56 odst. 1 s. ř. s. soud projednává

a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly. [58] Podstatné přitom není ani tvrzení odpůrce ve vyjádření ke kasační stížnosti, že účelem vydávání nových mimořádných opatření nebylo blokovat jejich případný přezkum. **Stěžejní pro posouzení věci bylo, že k tomuto nahrazování docházelo v rychlém sledu obsahově srovnatelnými opatřeními.**"

[5] Tato argumentace je použitelná také na věc žalobkyně.

[6] Proto žalobkyně navrhuje, aby soud připustil změnu návrhu tak, že je namísto původně napadeného opatření bude nově navrhováno zrušení opatření ze dne 24. 8. 2020, Č. j.: MZDR 15757/2020-31/MIN/KAN, které žalobkyně rovněž nyní přikládá.

II.

Podrobněji k nedostatkům napadeného opatření

[7] Žalobkyně je přesvědčen, že důvody nezákonnosti, které uvedla v původní žalobě, lze v plném rozsahu vztáhnout na nově vydané opatření. Pokud jde o námitku, že opatření mají být vydávána prostřednictvím hlavního hygienika, nikoli prostřednictvím ministra zdravotnictví, přikládá nyní žalobkyně text odborníka na správní právo, JUDr. Petra Kolmana Ph.D., který dospívá ke stejnému závěru.

[8] Ostatně lze poukázat také např. na judikaturu k územním plánům. Tam také není nepodstatné, který orgán má pravomoc za obec územní plán ve formě opatření obecné povahy vydat. Nebo již „stará“ pravidla neplatí? Je nově možné, aby územní plán namísto zastupitelstva obce vydala rada či jen starosta? Také starosta obec zastupuje, proč by tedy neměl mít možnost vydat i územní plán?

[9] Dále žalobkyně poukazuje na to, že **nově přijaté opatření je odůvodněno shodně, jako opatření předchozí, přesto dochází k rozšíření míst, kde je stanovena povinnost zahaleného obličeje.** Jak je toto možné? Jak to, že bez změny odůvodnění dochází ke změně rozsahu stanovené povinnosti? Také aktuální zveřejněné „stupně pohotovosti“ na stránkách odpůrce ukazují, že (k datu do 1. 9. 2020) byla většina území ČR „bílá“ (stupeň 0). Čím je tedy odůvodněno vydávání opatření obecné povahy? Vždyť podle metodického materiálu ministerstva zdravotnictví mají být opatření obecné povahy vydávána teprve až od stupně II., který je ale v daném období pouze v Praze.

[10] Ve zbylém vůči nově napadanému opatření žalobkyně odkazuje na argumentaci, kterou již ve svých předešlých podáních uplatnila.

II.

Závěr a návrh

[11] **Žalobkyně navrhuje, aby Městský soud v Praze připustil změnu žaloby a nově napadené opatření zrušil.**

[12] **Dále navrhuje přiznání nákladů soudního řízení.**

Žalobkyně